

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
GREEK FOLK MUSIC

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
WEDDING SONGS





ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΘΡΑΚΗ - ΚΥΚΛΑΔΕΣ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ - ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ - ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ΚΑΙ
ΣΤΕΡΕΑ

GREEK FOLK MUSIC

MUSIC FROM MACEDONIA - THRACE - PELOPONN
CYCLADES - DODECANESE - STEREA AND ASIA MINOR

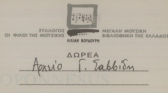
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ WEDDING SONGS

Με τραγούδια-όργανα-χορό γιορτάζουν το γάμο, «τη χορά», όλοι στο χωριό. Πονηγυρίζουν όταν μια νέα κοινωνική μονάδα δημιουργείται ανάμεσα τους. Γιατί ο γάμος δεν είναι μόνο μια ύπωση άτομική-οικογενειακή, αλλά ένα γεγονός σημαντικό από κοινωνική και θρησκευτική άποψη. Και τα τραγούδια όπως κι' ο χορός δεν είναι ένα απλό ζέσημα χορός, μα φωνή από την καθημερινότητα, αλλά μαζί με τις μαγικές - εικαστικές πράξεις — τα έθιμα του γάμου— έχουν σκοπό και να συμβάλουν στην ευδαιμονία και προσηχή του νέου ζευγαριού. Κι όπως όλα τα στάδια της τελετής του γάμου είναι αλληλεπιδραστικά και καθορισμένα από τ' ανάλογα μαγικοθρησκευτικά έθιμα, έτσι και τα τραγούδια θα καλλογούν όρασιμένες «στιγμές» της γιορτής —όταν σταλάζουν τη νύφη, το γαμπρό, στην πομπή από το σπίτι της νύφης, το γαμπρού, όταν προσκυνά η νύφη κ.λπ.

Τα γαμήλια τραγούδια και διάστιχα με τις πλούσιες μεταφορικές εκφράσεις και με το σκορπωμένα με κλιδή κοσμητικά έπιθετα και ομοιαστικά άγραφα χτένια, χρυσό στέφανο, λαμπάδες όρασιμένες, μισρομίσιος γαμπρός κ.δ) δεν συνιστούν μόνο ένα ποιητικό έκφροτικό μέσο, αλλά είναι και συμβολικές λέξεις, για την τόσο ποθητή ένωση στο νέο ζευγάρι «Φέριτε μέλι, φέριτε γάλα, τα γλυκόδικα της νύφης» τραγουδάνε στο έθιμα του σπιτιού. Έτσι ο βίος τους θα 'ναι γλυκός και θα μελωδισεί η οσμήριδα της καθημερινής βιοπάλης. Οι μεταφορικοί έξάλλου οτισμοί με την παρανετική χροιά, όπως «δοτραπές, βροντές ν' άκουσες, το πούλι σου μην τ' όφθαρεις» δημιουργούν μια ύπερβιολική άτμόσφαιρα, ένα ό θρήνη της μάνας ούς άποικαρίζεται τη θυγατέρα πληθαίνει και ταυτίζεται ος πολλούς οτισμοί το γάμο με το μεγάλο χωρισμό.

Τα τραγούδια στο γάμο με το έξφροστικό πολλές φορές παρεκχόμενο τους και τη μοιχεία της ποιήσης άποτελούν το λυρικό έπιτοέγγραφο της όλης τελετουργίας.

Μαρία Ίωαννίδου-Μπαρβαρίδου.



A village wedding, the "hara", "rejoicing", is a festive occasion in which the whole village takes part, with music, songs and dancing. The villagers joyfully welcome the creation amongst them of a new social unit, for a wedding is not merely an individual affair, but an important event in the community, from the social and religious point of view, as well. And the wedding songs and dances, the various wedding customs, are not merely expressions of joy, a break in the routine of village life, but, with their magic undertones, are a means of ensuring happiness and prosperity for the young couple.

And, just as all the stages of the nuptial ceremony are strictly defined and accompanied by the magic-religious rites pertaining to each phase, so do the wedding songs cover the several "moments" of the celebration: the adorning of the bride and groom, the processions from the bride's and from the bridegroom's homes, the homage paid by the bride to her husband's mother, etc.

The wedding songs and couplets, with their rich metaphorical images and the lavish use of nouns adjectives indicative of wealth and prosperity ("silver combs", "golden crowns", "silver candles", "perfumed gown") are not merely a means of poetic expression but also act as symbols and charms which will call upon the newlyweds for the happiness they so much desire. "Bring honey, bring milk, bring sweets for the bride," sings the company at the entrance to the couple's home. Thus will their life be sweet and the burdens and cares of daily living less toilsome.

The imagery of other songs contains words of caution and advice: "See you lightning, hear you thunder, do not leave your chicks untended..." While, the mother's lament, as she parts from her daughter, suggests the sorrow of the great and final parting, to which, in many of its verses, marriage is likened and equated.

Pervaded, as they often are, by an air of unreality and by the magic of their poetic content, the wedding songs of the Greek village, provide the lyrical finishing touch to the whole wedding ceremony.

Maria Ioannidou-Barbarigou

ΠΛΕΥΡΑ Α

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - Μελίσσι Ήμισσις

1. Της νύχτας 2.30
Παιδίται όταν η νύχτα προσηλάει τρέψ φορές τόν κόσμο πού έχει μελιτζαί
σπίς στίς και μετά δδέρνεται στην έκδοσή γιά τό γέλιο. Μελισιά
έλεόθερος ρεθμιαί τίποσ (αφός τό τίλοσ ή μελιζιά γράφει, γιά λόγσ,
έξιστομο ρεθμιά).

Ζωγράφσ Γεώργιος Θ. Ζαχαρίοσ και Θεόδωσ Χ. Πήλιοσ (Ο δεύτεροσ
Ζωγράφησ κρησίτα τό «έλοσ»). Νησιώτικσ Διηγήματοσ Σ. Αργυριώτησ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - Επισκοπή Νιόσισσ

2. Γελισιά 3.60
Παιδίται μετά τό γέλιο, στίσ στίς περσιόσ, όταν ή νύχτα προσηλάει τόν
περσιό τρέψ φορέσ. Μελισιά έλεόθερος ρεθμιαί τίποσ.
Άλιθσ: Χρήστοσ Ι. Τσίτσησ. Τρομακιάσ: Άθωνισίοσ Γ. Άθωνισίοσ.
(Τό τρομακιάσ «ακρίτα» ένα είδοσ τρεθμιά).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - Προκασιόνη Αθήνησ

3. Τόσσ τό ρεθμιά βελιά 1.35
Τρομακιάται όταν σπαλίουν ή νύχτα, στίσ τρέπμοσ ρεθμιά.
Τρομακιάσ: Ζωή Πελέγγο.

ΔΙΔΑΚΚΑΝΗΣΑ - Κέρκυροσ

4. Σπαστιόσ 2.30
Μέ ή μελιζιά στίεσ σπαστιόσση τόν περσιό όταν ή νύχταίρσ παίρνει ή νύχτα
δίπσ τό στίεσ της. Με τόν ένα μελιζιά σπαστιόσση και στην έκδοσή γιά τό
γέλιο, στίεσ ρεθμιά έξιστομο και μετά τρεθμιαί.
Άλιθσ: Τσίτσησ Μ. Βλαχίδησ. Τό κρησιώται σπό δοξάρεσ ή λέγεισ
σπαστιό σπαστιόσσησ σπαστιόσσησ ρεθμιαί ή μελιζιά μ ένα ρεθμιαί-
σποσ «έλοσ» γρηγορήτοσ (βίβλιο).

ΠΕΛΑΓΙΟΝΗΣΙΔΕΣ - Νησιώτη Τρέλιόσ

5. Τόν κρησιώ 1.15
Τρομακιάται όταν «ακρίτα» τό κρησιώ. Μελισιά στί ρεθμιά 5/8 (2+3).
Τρομακιάσ: Θανάσ Γιαννιάσ.

ΣΤΕΡΕΑ - Μέγισσ Άρσιόσ

6. Σπασί - Περσιόσ 2.45
Γιά τόν περσιόσ (β. Π. Α', άρ. 4. Η ένα μελιζιά ρεθμιαί και άξ
σπασί.
Βιολιά: Ήσίοσ Ηάιόσ. Αρσιόται: Χαρέλομοσ Ι. Ήάιοσ.

ΠΛΕΥΡΑ Β

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - Σπαστιόμοσ Αθήνησ

1. Περσιόσ 2.30
Μελισιά στίσ τρεθμιαί ρεθμιά (β. Π. Α', άρ. 4). Στην έκδοσήσ στί
άθιθεσ πού έλεόθεροσ τόν περσιό βελίζοσ μ βίβιο ρεθμιαί στί με
ακρίτα τό γέλιο πού κρησιώ έξιστομο ρεθμιά.
Άλιθσ: Βασίλειόσ Τρομακιάσ και Γεώργιοσ Αργυριώτησ. Νησιώτησ: Άντωνίοσ
Σπαστιόσ και Χρήστοσ Πήλιοσ. ΟΙ δύο λέγεισ σπαστιόσσησ ή μελιζιά μ ένα
ρεθμιαίσποσ «έλοσ».

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - Σπαστιόμοσ Αθήνησ

2. Της νύχτας 2.05
Όταν νύχτασ και σπαλίουν ή νύχτα. Μελισιά στί έλεόθεροσ ρεθμιά.
Γελισιά: Άθωνισίοσ Άλέξιοσ.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΘΡΑΚΗ - Κρησιώτη

3. Τό τρεθμιαί 1.45
Τρομακιάται σπό τρεθμιά μετά τό γέλιο, σπασίθεσ διά ένα μέλοσ άθιθεσ
(σπό). Μελισιά στί έλεόθεροσ ρεθμιά.
Τρομακιάσ: Άθωνισίοσ Νησιώτησ.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ - Κρήνησ

4. Περσιόσ 5.20
Μελισιά στίσ τρεθμιαί ρεθμιά (β. Π. Α', άρ. 4).
Τρομακιάσ: Γεώργιοσ Μάντισσ ή Φιλιστάτισσ. Βιολιά: Γεώργιοσ Βετλιόσ ή
Κολύροσ. Αρσιόται: Γεώργιοσ Μάντισσ ή Φιλιστάτισσ.

ΠΕΛΑΓΙΟΝΗΣΙΔΕΣ - Κρησιόβητοσ Άργελιόσ

5. Τόν κρησιώ 2.25
Μελισιά στί έξιστομο ρεθμιά. Τρομακιάται ή παιζίται όταν «ακρίτα» τό
κρησιώ.
Τρομακιάσ: Γιαννιώτικσ Τρεθμιαί.

ΜΙΚΡΑΣΙΑ - Σέλισ Ήμισσις

6. Περσιόσ 3.10
Άλιθσ τρέπμοσ και Έξιστομο (β. Π. Α', άρ. 4), στί όμοιο ρεθμιαί.
Κρησιώται: Νίκοσ Σπαστιόσ. Βιολιά: Σπαστιόμοσ Βαζιτίησ. Τρομακιάσ:
Μηθούλοσ Βιολιάτσησ.



Νησιώτησ: Τσίτσησ 1979
Γελισιά: Χρήστοσ Τσίτσησ, Τρομακιάσ: Άθωνισίοσ
Άθωνισίοσ.
Νησιώτησ: Ερσιότησ 1976
Ομάδσ Χρήστοσ Τσιμπίσ, Τρομακιάσ: Αθανάσιόσ
Αθανάσιόσ.



Κρησιόβητοσ: Κρήνησ 1977
Βιολιά: Γεώργιοσ Βετλιόσ ή Κολύροσ, Αρσιόται: Γεώργιοσ
Μάντισσ ή Φιλιστάτισσ.
Κρησιώται: Κρησιώτησ 1977
Υψιστιόσ: Γεώργιοσ Υψιστιόσ ή Καστριόσ, Λογόσ: Γεώργιοσ Μάντισσ ή
Φιλιστάτισσ.



Υψιστιόσ: Αλεξάνδροσ 1976
Ζωγράφησ: Θεόδωροσ Τσίτσησ,
Ιουλιόσ: Αθανάσιόσ 1976
Ζωγράφησ: Θεόδωροσ Τσίτσησ.



Instrument: Zilka 1978
 Music: Zvezdana Dapčević, Korošević; Ninos Zvezdana
 Trpčević; Miroslav Babićević
 Composer: 1811 1976
 Violin: Stefan Vartan; Korošević; Niko Stanišić
 Trpčević; Miroslav Valtarić



Instrument: N. Korošević 1976
 Title: Aleksandarska Strelina
 480 Tito Korošević; An. Babić
 Eastern Thracian: N. Korošević 1976
 Athanasios Dalakos of Korošević
 Eastern Thracian



Instrument: Aleksandarska 1978
 Composer: Feliks Zvezdana
 Violin: Aleksandarska 1976
 Zvezdana Georgina Zvezdana

SIDE A

MACEDONIA - Metki, Imathia

- 2.50
 1. The Bride's Song
 This is played as the bride bows three times before the guests assembled at her home and as she is led to church for the wedding ceremony. It is a melody of the free rhythmic type. (Towards the end, and for a short while, the rhythm changes to 2/8 time).
 Lyrics: Georgios Th. Zafirov and Thomas Ch. Pafinos. (The second musician holds the "iron" or sustained drone). Darius: Dimitrios S. Arizabatz.

MACEDONIA - Episkopi, Naoussa

- 3.40
 2. Gŕo vana
 A melody played, after the wedding, at the home of the bridegroom's parents, as the bride bows three times in homage to her husband's mother. A free rhythmic type melody.
 Guide: Christos I. Tsanis. Tsambelaki: Athanasios G. Athanasakos. (The tsambelaki beats a sort of tremolo.)

MACEDONIA - Prizrenat, Drama

- 1.35
 3. "Tora to vradj - vradj" ("Now, as evening falls")
 Sung as the bride is being adorned for the wedding. A three part of meter rhythm.
 Song: Zoe Pelochra

DODECANESE - Karpathos

- 3.30
 4. Symmelikon
 This melody accompanies the procession, as the bridegroom comes to fetch the bride from her home. The same melody is played on the way to church for the wedding ceremony, starting in a six part of meter and continuing in a four part of meter rhythm.
 Lyric: Ioannis M. Vlachakis. The little bells strung on the bow add to the melody a rhythmic accompaniment, as a sort of "iron" of a characteristic timbre.

PELOPONNESUS - Nestani, Tripoli

- 1.15
 5. Dowry Song
 Sung as the bride's dowry is being laid out. A melody in 5/8 rhythm (2+3).
 Song by a group of women

ATICA - Megara

- 2.45
 6. Syrtos Patinada
 Regarding the Patinada, see Side I, No 4. The same melody is danced as a syrtos.
 Violin: Iakovos Blas. Lute: Haralambos I. Blas.

SIDE B

MACEDONIA - Xiropotamos, Drama

- 2.30
 1. Patinada
 A melody in 4/4 rhythm (see Side I, No 4). At Xiropotamos, the men following the procession march in time to the music, also marking the rhythm with their hands held high.
 Lyrics: Vasilios Traganos and Georgios Armatouts. Dohare: Antonios Samaras and Christos Totakis. The two lyres accompany the melody with a characteristic "iron".

MACEDONIA - Xiropotamos, Drama

- 2.05
 2. The Bride's Song
 Performed as the bride is being dressed and adorned for the wedding. A melody of the free rhythmic type.
 Guide: Athanasios Alexiou.

EASTERN THRACE - Kesani

- 1.45
 3. Table song
 Sung at the wedding feast following the ceremony, usually by one man alone (solo). A melody of the free rhythmic type.
 Song: Athanasios Dalakos.

CYCLADES - Kythnos

- 5.20
 4. Patinada
 A melody in 4/4 time. (See Side I No 4).
 Song: Georgios Manesis or Philippakos. Violin: Georgios Vitalis or Kateros. Lute: Georgios Manesis or Philippakos.

PELOPONNESUS - Kefalovryso, Argolis

- 2.25
 5. Dowry Song
 A melody in a six part of meter rhythm. Sung or played as the dowry is being laid out.
 Song: Yannoula Trietseni.

ASIA MINOR - Sili, Ikonios

- 3.10
 6. Patinada
 (See Side I, No 4). Also called Emvatirion (march). In 2/4 time.
 Korošević: Niko Stanišić. Violin: Stefanos Vartan. Tsambelaki: Miroslav Valtarić.





ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

1. ΑΡΚΑΔΙΑ - Νιστανί 1925
Στη Νιστανία της Αρκαδίας, γύρω στο 1925 οι νεώτεροι που παντρεύονταν ξενιστριώνες συνεχίζουν να φορούν ντυσιά δημοτικού τύπου. Οι άλλες όμως νεώτερες ήρθαν τη νύχτα απολαύσι με το «κροσσίνι» και τη κοτσίδα πλατμένη με τη «τέλινα» σπαστά στο κεφάλι. Στο κεφάλι έδωσαν πατσιά ήμενη γεννάδι ο Νιστανίτης.
2. ΙΚΩΝΙΟ - Σάλλε
Νύφη της Σάλλε από το Ίκωνιο ντυμένη με τη βαριάτη δημοκρατική φορεσιά της. Χαρακτηριστικό το σκούρο χρώμα της παντρεύμενης (σπίθι δελιά), πλεγμένο στο νύμφα με το νύμφα «σπρίλι» (σπίθι δημοτική) και τις δαδίδια κεντημένες από φλαχιά κοτσίδες.
3. ΑΤΤΙΚΗ - Μέγαρα 1947
Ο γάμος του Δημητρίου Γ. Χατζή Γουρ με την όμοια πλεμισμένη που έγινε στο Μέγαρα με τη νύφη ντυμένη την παλαιά φορεσιά. Έχει το πρόσωπο σκεπασμένο με τα χρυσά κροσσίνια της μαλλιάς και τα κρόι κροσσίνια γυρισμένα κεντημένα στην κορφή του νύμφα «σπίθι». Η παλιά όμοια που φορούσε είναι ντυμένη. Η παλαιά φορεσιά δεν είχε ποιά.
4. ΑΡΓΟΛΙΔΑ - Κεφαλονίσιον 1976
5. Η Γενναία Τσιτσάνη πλέκει με το δέντρο και το κούλιον (την κεντημένη τριαντά του «SPRANG») το νύμφα ζωνάρι της φορεσιάς του Κεφαλονίσιου. Το ζωνάρι κρημαίνεται και γράφεται στις λεζάνες και ομοίον άλλων θεωρημάτων γυναικών.
6. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ - Κάρπαθος
Οι ασπενταίρες γενναίες του Έλεμπος στην Κάρπαθο, έδωσαν το πλούσιο χρυσό σπαστά τους στις «κοτσικαροβές», τις κροσσικές δελιάς θρηνητικές τους.

PHOTOGRAPHS

1. ARCADIA - Nistanti 1925
In Nistanti, Arcadia, around 1925, brides who married men of their village who had emigrated, began to wear western-style wedding dresses. The others, however, still wore the local bridal costume with the "loustan" and their hair plaited in a braid and coiled in with the "telina" (fringe) set at an angle on their head. Generally speaking, the villagers of Nistanti remained faithful to the local costume.
2. IKONIO - Salla
A bride from Salla in her rich brocade gown. A characteristic accessory is the stiff wedding fur (on the right), covered with bridal "beavers" (gold-embroidered scarf) on the left. The hair is plaited in twelve braids loaded with gold coins.
3. ATTICA - Megara 1947
The wedding of Demetrios G. Hatzis, in Megara, is perhaps the last for which the bride wore the local costume. Her face is covered by the golden fringe of her "bolia" (scarf) and three red carmine are pinned onto the top of her wedding "solia". The bride's apron, however, is a more modern feature. In older times, the costume was worn without an apron.
4. ARGOLIS - Kefalonisyon 1976
Using only her fingers and a row of cane rods (the ancient Sprang technique), Tsitsani Kefalonis weaves the wedding sash of the Kefalonisyon bridal dress. This sash also served as a corset after the birth of a child and is still considered a sort of charm against evil.
5. DODECANESE - Karpathos
In the village of Elympos, on the island of Karpathos, married women give all their golden ornaments to their first-born daughters, the "kouskaroules".





10



11



12



13



14

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

8. ΔΡΑΜΑ - Προσωπική 1912
Στις γιορτές, οι άρραβωνισμένες «βλάχες» της Ηπειρωτικής, σπειζωνικής αγέλης, όταν νυφάδες, ήν νοί το έπί μέρους τμήματα της φορεσιάς τους διαφέρουν από της νύμφης στην ηλικία και στο κεφάλιστρο.
9. Βόρειο «βλάχο» από Σέρρες, το 1929. Στη μέση το «κόλιαντρο» (ή σκαπόι κατό νύμφη) και δεξιά ή νύφη απευθυνόμενη διάκριση με την «νύμφη».
10. ΝΑΟΥΣΑ - Έπισηκή 1912
Οι γυναίκες της Έπισηκής φορούσαν την νύμφη τους ένωσισιά στις μεγάλες γιορτές, όπως και οι γυναίκες της ίδιας.
11. ΝΑΟΥΣΑ - Έπισηκή 1912
Σημάδι άρραβωνισμένη στην Έπισηκή είναι το ποικίλο με το «καλιαντρο».
12. ΗΜΑΘΙΑ - Ρουμλουκιού 1932 (© A travers la Macédoine, E. Perilla Ed.).
Στο Ρουμλουκιό οι γυναίκες φορούσαν «τιό κοπιούλα» (κεφάλιστρο) με το «μαγλιανούλα» (άραβό κόκκινη), από σημάδι της παντρειάς. «Κοπιούλα» μακριά είναι το διακόδι (ξίφτημα) όπου στεφανώνεται (έως ο κεφάλιστρο). Το κοπιούλα από μαλλιανό με το πλάι, το φορούσαν άραβη και από ένω. Σημαίνονταν το ποικίλο ένωσι με το ποικίλο.
13. ΔΡΑΜΑ - Σερρών 1946.
Νύμφη από τον Σερρών της Αρβίας. Η νύφη φορούσε με διάκριση μακριά της νύμφης φορούσε. Το σημάδι του σκαπόι μακριά πάνω, στις φωτογραφίες, από άραβη ένωσι πλάι.
14. ΔΡΑΜΑ - Σερρών 1977.
Νύμφη μακριά από τον Σερρών από άραβη Τραϊκή. Άραβη στην Αρβία και άραβη με το κόκκινο μακριά με το ποικίλο.

Ταίχιο Παντρειάς

PHOTOGRAPHS

8. DRAMA - Prosoami 1912
In the village of Prosoami, Vlach girls who were engaged used to dress up almost as brides, on the various holidays or for village festivities. However, the various accessories of the costume were not as rich as those worn by the bride, nor was the headdress the same.
9. A Vlach "psik" (procession) at Serres, in 1929. In the center is seen the "flambour" (wedding banner), and, to the right, the bride covered by the "topi".
10. NAOUSSA - Episkopi 1912
The women of Episkopi used to wear their bridal dress until the birth of their second child. However, the pyramid-shaped "kalpak" of the wedding headdress was never discarded.
11. NAOUSSA - Episkopi 1912
The "smali" embroidered on the shaft indicate that the girl is engaged.
12. IMATHIA - Roumlouki region, 1932 ("A travers la Macédoine, Perilla Ed.).
In the Roumlouki region, the "katouli" (headdress) with the "manglikoutari" (silver ornament, indicated that the woman wearing them was married). A "katouli" is, strictly speaking, the egg-shaped hat on which the centre headdress is fixed. This katouli, braided in with the hair, was even worn to bed. Note the daring neckline.
13. DRAMA - Xiropotamos 1946
Newlyweds from Xiropotamos, region of Drama. The bride is wearing a simplified bridal dress. The sign of the cross, marks on photographs, the persons that have passed away.
14. DRAMA - Xiropotamos 1977
Wedding kerchief from Xiropotamos. Of Italian origin, it was sold in Drama and was known as "the kerchief with the peacock feathers".

Kostas Papanicolaou

Πλευρά Α. Άρ. 3.
Τώρα τό βράδι βράδι βράδι

Τώρα τό βράδι βράδι βράδι μιάς ήρθε 'να μοικλαίνω(ι) (δυσφορέζ)
και στέσαι μαρομή-νε-νο (δυσφορέζ)
και στέσαι μαρομή-νε-νο (δυσφορέζ)
χωριζ' από την μά-ι-να-μ
χωριζ' από την μά-μο-να
χωριζ' από τον πατέ-νε-ρα (δυσφορέζ)
αδέλμα κι 'ξωδένας.

Πλευρά Α. Άρ. 5.
Τών προιαίν

Γιά φοτάτε για ξετίστε
για τοί κόνι γαριφού ή μάνα (δυσφορέζ)
για την πεθερά της νύχης
τ'ήραγε τ' ήπιε στη γαριφιά της
μυ κερζιές ό γιός της μόσχο.
— Έμμεγα φομάδα άφράτο
ήπια και κερζι μόσχοτό.

Φέρτε μέλα, φέρτε γάλα
τά γλασιόματα της νύχης
μυγαλιότσες, κορσιότσες
για να φάει ή κυρά νύχη

Έδεστού σόλσια να κάτσεις
ιδεφτού να ξεκλωσιότσες
άστιατζές, βροντζές ν' άνοιότσες
τά ποσιλά σου μήν τ' άφρησες
Τοπά τεσού μου τοπά τεσού μου
τοπά σπιτουκιοτσουρά μου.

Πλευρά Β. Άρ. 3.
Τού τραπέζου.

Κι' έσύ μάνα, μ' ή αν και 'ουν κάλλεσ' όλον τοίν κόσμο
κάλλεσ' άλλεσ' άλλεσ' τίς νύς και σόλες το' ποτιομιένες
και μόν' την προίτ' ν' άγάθη μου δέν πάς να την καλέσες
Πούδες είν' άλλος α' άγγλιγρουρος να πάς να την καλέσες
— Γά είμαι άλλος α' άγγλιγρουρος να πά' να την καλέσου
(Χάζιντε να νήν άγάθη μου άιντε για να παγαίνου
άιντε για να παγαίνουσι σίντεση για να γένεσι
κάνου στεφάνια από φλουρί, λαμπάδες άσημίνες
α' άντζι για βοροδοπισουσε ρίχου μαργαριτάρι.
Κι' έσύ, παπά μου χριστιανέ, χριστιανοβορταμιάν.

Πλευρά Β. Άρ. 4.
Ποτινάδα

Ε'ν-ν-Παναγιά μ' άχ ώ Παναγιά-Κανάλα μου άμάν-άμάν,
άινε με τό μουσ- άχ με τό μουστρη σου
άινε τ' άντιρόγνου τ' άντιρόγνου ποδ ήντε άμάν-άμάν,
άινε να μιάς είπει, άχ να μιάς είπει
Ν-έπει -αί- στα περιβάλια βαρύνε τα βιολιά
χορτσουσε και γκεντίσων τ' άσιωσια παιδιά.
'Αίνε γαριφί τη νύχη (δυσφορέζ) ν' άσπαζ άμάν-άμάν
άινε να μόν ήνε άχ να μόν ήνε μωλιόνας
άινε για νά' σπαζα βουλιόλο άχ να' σπαζα βουλιόλο άινε
να ήνε και - άχ να ήνε καμαρόνας.
'Ελα, ποιά μου, έα τό Σάββατο
κι έρώ σου τό κληρόνο τό μερομιάτο.

Πλευρά Β. Άρ. 5.
Τόν προιαίν

Τι πολλά προιαιά 'χε ή νύχη
έμορφα και κεντηομένα (δυσφορέζ)
μεί μοσιά μοκιοτιομένα.

Μποσιατζή 'χε στην αιά ή της
και ήτανε ή μοσιά δική της. (δυσφορέζ)

Στεφάτες μου ξεποστρεντήτε
δέντρα και κλαριά σιωθήτε. (δυσφορέζ)

Νά περσίονε οι κιασιζες,
οι άργερολιειδομιένες. (δυσφορέζ)

Νά περσίονε τά προιαιά,
έμορφα και κεντηοτά. (δυσφορέζ)

Τ' ένα ή νύχη παιδεμένη
και ποδ-τουρεγιωμένη. (δυσφορέζ)

Επισκοπή 1976. Έργον στην Επισκοπή Νίκουσας.
Επισκοπή 1976. Collecting material on the hillside of the village.

